

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.10.1992, sp. zn. 5 Cz 22/92, ECLI:CZ:NS:1992:5.CZ.22.1992.1

Číslo: 22/1993

Právní věta: V řízení o svěřeni nezletilého dítěte do pěstounské péče se nerozhoduje o výživném pro toto dítě. Teprve po právní moci rozsudku o svěřeni nezletilého dítěte do pěstounské péče a po právní moci rozhodnutí příslušného správního orgánu o přiznání příspěvku na úhradu potřeb dítěte (§ 5 zákona č. 50/1973 Sb.) uloží soud rodičům, popřípadě jiným osobám povinným poskytovat výživné dítěti, aby toto výživné poukazovali uvedenému orgánu (§ 7 odst. 1 zákona č.50/1973 Sb.).

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 29.10.1992

Spisová značka: 5 Cz 22/92

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Pěstounská péče, Řízení před soudem

Předpisy: 50/1973 Sb. § 2

§ 3

§ 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K návrhu B. K. byla nezletilá S. N., narozená 2.2.1983, rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih 28. 3.1991 svěřena do její pěstounské péče. Otci bylo uloženo, aby od právní moci rozsudku přispíval na výživu nezletilé částkou 300 Kčs vždy do patnáctého dne v měsíci předem k rukám pěstounky, které bylo uloženo, aby do 31.1. každého roku podávala soudu zprávu o výkonu pěstounské péče. Tím byl změněn rozsudek okresního soudu v Chebu ze 16. 9. 1983.

Krajský soud v Plzni usnesením z 30. 5. 1991 odvolání matky podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. a) o. s. ř. jako opožděné zamítl.

Nejvyšší soud České republiky rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky, tak, že uvedeným rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih z 28. 3. 1991, pokud jím bylo rozhodnuto o výživném pro nezletilou S. N., byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

V rámci řízení o svěřeni nezletilého dítěte do pěstounské péče podle ustanovení § 2 zákona č.

50/1973 Sb., o pěstounské péči /2/, se nerozhoduje o výživném pro nezletilé dítě. Teprve po právní moci rozsudku o svěření nezletilého dítěte do pěstounské péče a po právní moci rozhodnutí příslušného orgánu o přiznání příspěvku na úhradu potřeb dítěte podle ustanovení § 5 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, uloží soud rodičům, popřípadě jiným občanům povinným poskytovat výživné dítěti, kterému se poskytuje příspěvek na úhradu potřeb dítěte, aby toto výživné poukazovali příslušnému orgánu (§ 7 odst. 1 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči).

V dané věci proto soud prvního stupně pochybil, pokud rozsudkem, kterým byla nezletilá svěřena do pěstounské péče, rozhodl i o rozsahu vyživovací povinnosti otce k nezletilé.

Ze shora uvedeného vyplývá, že rozsudkem okresního soudu Plzeň-jih z 28.3.1991, pokud jím bylo rozhodnuto o výživném pro nezletilou S. N. , byl porušen zákon v ustanoveních § 5 a § 7 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči. Důvodné stížnosti pro porušení zákona bylo proto vyhověno; rozsudek soudu prvního stupně byl v uvedeném rozsahu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení (čl. III, bod. 1, písm. c/ zákona č. 519/1991 Sb.). Přitom právní názor Nejvyššího soudu České republiky vyslovený v tomto rozsudku je pro soud závazný.

Poznámky pod čarou:

1) Srov. k tomu také stanovisko uveřejněné pod č. 30/1975 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.

2) Úplné znění tohoto zákona se změnami a doplňky bylo vyhlášeno pod č. 452/1992 Sb.